

Τριακόσια χρόνια από την μετακομιδή του ιερού σκηνώματος του Αγίου Διονυσίου στην Ζάκυνθο

/ [Πεμπτούσια](#)

Στις 24 Αυγούστου εορτάζεται κάθε χρόνο με λαμπρότητα η μνήμη της Μετακομιδής τού Ιερού Σκηνώματος τού Αγ. Διονυσίου, από τα νησιά Στροφάδες στη Ζάκυνθο, που συνέβη το έτος 1717. Είναι η δεύτερη ημέρα που τιμάται ο Άγιος Διονύσιος, εκτός από την εορτή τής Κοιμήσεως του, που συνέβη το 1622. Φέτος ωστόσο οι εορτασμοί είχαν ιδιαίτερη λαμπρότητα λόγω της συμπλήρωσης 300 ετών από την εγκατάσταση του τιμίου σκήνου στην Χώρα των Ζακυνθινών.

Τους εορτασμούς τίμησε με την παρουσία του η σεπτή κεφαλή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος προεξήρχε της Πανηγύρεως

Λίγα λόγια για τον Άγιο Διονύσιο:

Ο Άγιος Διονύσιος γεννήθηκε το 1547 μ.Χ. στο χωριό Αιγιαλός Ζακύνθου. Ονομαζόταν Δραγανίγος ή Γραδενίγος Σιγούρος (ή Σικούρο). Η οικογένειά του ήταν εύπορη και αριστοκρατική. Ο Άγιος Διονύσιος, ανατράφηκε με τα διδάγματα του Ευαγγελίου. Μόλις ενηλικιώθηκε, ασχολήθηκε ενεργά με τη διδασκαλία τού Ευαγγελίου και την φιλανθρωπία. Κατόπιν, έγινε μοναχός στη Μονή Στροφάδων και αργότερα ιερέας. Έπειτα, το 1577 μ.Χ., ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, Νικάνωρ, άκουσε το λαμπρό του κήρυγμα και τον έκανε επίσκοπο Αιγίνης, με την επίσημη κατόπιν έγκριση τής Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Εκτός από καλός ιεράρχης, αναδείχθηκε διδάσκαλος, πατέρας και παιδαγωγός τού ποιμνίου του. Έγινε σήμα κατατεθέν τής ταπεινοφροσύνης και πραότητος. Λόγω ασθένειας, γύρισε στη Ζάκυνθο, όπου μέχρι το 1579 μ.Χ. ήταν προσωρινός επίσκοπος. Μετά αποσύρθηκε στη Μονή τής Αναφωνητρίας, όπου ασκήτευε και με αγάπη κήρυττε και βοηθούσε τους πάντες.

Οι οικογένειες Σιγούρου και Μονδίνου, από διασωθέντα έγγραφα που ανάγονται στα αρχεία τής Βενετίας, φαίνεται να βρίσκονταν σε διαρκείς αντιμαχίες. Σε μια από αυτές ο αδελφός του Αγίου, Κωνσταντίνος, δολοφονήθηκε. Στην προσπάθεια

όμως να διαφύγει ο δολοφόνος, ζήτησε καταφύγιο στο μοναστήρι τού Αγίου, χωρίς να γνωρίζει τη συγγένεια. Όταν ο δολοφόνος έφτασε στη Μονή, ερωτήθη από τον Διονύσιο, που ήταν ο ηγούμενος τής Μονής, γιατί ζητεί καταφύγιο. Ο ίδιος απάντησε πως τον κυνηγούσαν οι Σιγούροι, καθώς δολοφόνησε τον Κωνσταντίνο Σιγούρο. Ο Διονύσιος παρά τον αβάσταχτο πόνο του, όχι μόνο έκρυψε τον δολοφόνο αλλά και τον φυγάδευσε. Με αυτόν τον τρόπο κατάφερε να αποτρέψει ένα ακόμα έγκλημα και ταυτόχρονα να δώσει τη δυνατότητα μετανοίας στον δολοφόνο, παρά την πικρία για το χαμό τού αδελφού του, δίνοντας ένα παράδειγμα συγχωρητικότητας και υψηλής εφαρμογής των Χριστιανικών ιδεωδών. Για τον λόγο μάλιστα αυτό, ονομάστηκε και «Άγιος της Συγγνώμης».

Ο Διονύσιος εκοιμήθη στις 17 Δεκεμβρίου 1622 μ.Χ. Την ημέρα αυτή εορτάζεται η μνήμη του, ενώ ετάφη στη Μονή Στροφάδων και κατά την εκταφή (24/08/1717) το λείψανό του βρέθηκε ευωδιάζον και άφθορο. Η αγιότητά του αναγνωρίσθηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1703 μ.Χ., αλλά στη Ζάκυνθο, ετιμάτο ως άγιος αρκετά χρόνια νωρίτερα. Στις 24 Αυγούστου 1717 μ.Χ., μετεφέρθη το Ιερό λείψανό του στη Ζάκυνθο για να προστατευθεί από τούς πειρατές. Αρχικά εναποτέθη στον Ιερό Ναό τού Μετοχίου τής Ι. Μονής, στο προάστιο Καλλιτέρος. Το 1764 μ.Χ. μετεφέρθη οριστικά στην ομώνυμη Ιερά Μονή του, που έχτισαν οι μοναχοί των Στροφάδων. Από τότε, το Σκήνωμά του αποτελεί πόλο έλξης χιλιάδων προσκυνητών και πηγή αμέτρητων θαυμάτων.